

I

(Законодателни актове)

РЕГЛАМЕНТИ

РЕГЛАМЕНТ (ЕС) № 1257/2012 НА ЕВРОПЕЙСКИЯ ПАРЛАМЕНТ И НА СЪВЕТА

от 17 декември 2012 година

за осъществяване на засилено сътрудничество в областта на създаването на единна патентна закрила

ЕВРОПЕЙСКИЯТ ПАРЛАМЕНТ И СЪВЕТЪТ НА ЕВРОПЕЙСКИЯ СЪЮЗ,

като взеха предвид Договора за функционирането на Европейския съюз, и по-специално член 118, първа алинея от него,

като взеха предвид Решение 2011/167/ЕС на Съвета от 10 март 2011 г. за разрешаване на засилено сътрудничество в областта на създаването на единна патентна защита ⁽¹⁾,

като взеха предвид предложението на Европейската комисия,

след предаване на проекта на законодателния акт на националните парламенти,

в съответствие с обикновената законодателна процедура ⁽²⁾,

като имат предвид, че:

(1) Създаването на правни условия, даващи възможност на предприятията да приспособят дейностите си по производството и дистрибуцията на продукти отвъд националните граници и осигуряващи им по-голям избор и възможности, допринася за постигането на целите, установени в член 3, параграф 3 от Договора за Европейския съюз. Единната патентна закрила в рамките на вътрешния пазар или поне в значителна част от него следва да бъде част от правните инструменти, с които разполагат предприятията.

(2) Съгласно член 118, първа алинея от Договора за функционирането на Европейския съюз (ДФЕС) мерките, които се приемат в рамките на създаването и функционирането на вътрешния пазар, следва да включват осигуряването на единна патентна закрила в целия Съюз и

въвеждането на централизирани режими за издаване на разрешения, координация и контрол на равнището на Съюза.

(3) На 10 март 2011 г. Съветът прие Решение 2011/167/ЕС за разрешаване на засилено сътрудничество между Белгия, България, Чешката република, Дания, Германия, Естония, Ирландия, Гърция, Франция, Кипър, Латвия, Литва, Люксембург, Унгария, Малта, Нидерландия, Австрия, Полша, Португалия, Румъния, Словения, Словакия, Финландия, Швеция и Обединеното кралство (наричани по-нататък „участващите държави-членки“) в областта на създаването на единна патентна закрила.

(4) Единната патентна закрила ще насърчи научния и технически прогрес и функционирането на вътрешния пазар, като направи достъпа до патентната система по-лесен, по-евтин и сигурен от правна гледна точка. Тя също така ще подобри равнището на патентна закрила, като даде възможност за получаване на единна патентна закрила на териториите на участващите държави-членки и премахне разходите и усложненията, с които се сблъскват предприятията в целия Съюз. Единната патентна закрила следва да се предоставя на притежателите на европейски патент както от участващите държави-членки, така и от други държави, независимо от тяхното гражданство, място на пребиваване или място на установяване.

(5) С Конвенцията за издаване на Европейски патенти от 5 октомври 1973 г., ревизирана на 17 декември 1991 г. и 29 ноември 2000 г. (наричана по-нататък „Европейската патентна конвенция“), бе създадена Европейската патентна организация, която бе натоварена със задачата да издава европейски патенти. Тази задача се изпълнява от Европейското патентно ведомство (наричано по-нататък „ЕПВ“). Издаваните от ЕПВ европейски патенти следва, при искане от страна на патентопритежателя, да се ползват с единно действие съгласно настоящия регламент в участващите държави-членки. Такива патенти по-нататък се означават като „европейски патенти с единно действие“.

⁽¹⁾ ОВ L 76, 22.3.2011 г., стр. 53.

⁽²⁾ Позиция на Европейския парламент от 11 декември 2012 г. (все още непубликувана в Официален вестник) и решение на Съвета от 17 декември 2012 г.

- (6) В съответствие с част девета от Европейската патентна конвенция група от договарящи страни по Европейската патентна конвенция могат да предвидят издадените за тези държави европейски патенти да имат единно действие. Настоящият регламент представлява специално споразумение по смисъла на член 142 от Европейската патентна конвенция, договор за регионални патенти по смисъла на член 45, алинея 1 от Договора за патентно коопериране от 19 юни 1970 г., последно изменен на 3 февруари 2001 г., и специално споразумение по смисъла на член 19 от Конвенцията за закрила на индустриалната собственост, подписана в Париж на 20 март 1883 г. и последно изменена на 28 септември 1979 г.
- (7) Единната патентна закрила следва да бъде постигната, като се осигури единно действие на европейските патенти на етапа след издаването им съгласно настоящия регламент и по отношение на участващите държави-членки. Основната характеристика на европейските патенти с единно действие следва да бъде техният единен характер, т.е. да осигуряват единна закрила и да имат едно и също действие в участващите държави-членки. Следователно всеки европейски патент с единно действие следва да бъде ограничаван, прехвърлян или обявяван за недействителен, или действието му да се прекратява само по отношение на всички участващи държави-членки. Европейски патент с единно действие следва да може да бъде лицензиран за цялата или за част от територията на участващите държави-членки. С цел да се гарантира еднакъв материалноправен обхват на закрилата, която се предоставя чрез единната патентна закрила, единствено европейските патенти, които са издадени за участващите държави-членки с еднакъв набор от претенции, следва да се ползват от единно действие. На последно място, единното действие, предоставено на европейски патент, следва да има акцесорен характер и следва да се счита, че не се е породило, доколкото основният европейски патент е бил обявен за недействителен или ограничен.
- (8) В съответствие с общите принципи на патентното право и с член 64, параграф 1 от Европейската патентна конвенция единната патентна закрила следва да има обратно действие в участващите държави-членки, считано от датата на публикуване на съобщението за издаване на европейския патент в Европейския патентен бюлетин. При пораждаване на действието на единната патентна закрила участващите държави-членки следва да гарантират, че европейският патент се счита за непородил действие като национален патент на тяхната територия, за да се избегне двойната патентна закрила.
- (9) Европейският патент с единно действие следва да предоставя на своя притежател правото да забрани на всяко трето лице да извършва действия, срещу които патентът осигурява закрила. Това следва да се постигне чрез създаването на Единен патентен съд. По въпросите, които не попадат в приложното поле на настоящия регламент или на Регламент (ЕС) № 1260/2012 на Съвета от 17 декември 2012 г. за осъществяване на засилено сътрудничество в областта на създаването на единна патентна закрила по отношение на приложимите правила за превод⁽¹⁾, следва да се прилагат разпоредбите на Европейската патентна конвенция, Споразумението за Единен патентен съд, включително разпоредбите от него, с които се определя обхватът на правото и неговите ограничения, както и националното право, включително разпоредбите на международното частно право.
- (10) Задължителните лицензи за европейските патенти с единно действие следва да се уреждат от правото на участващите държави-членки по отношение на съответните им територии.
- (11) В доклада си относно действието на настоящия регламент Комисията следва да направи оценка на действието на приложимите ограничения и при необходимост, да направи подходящи предложения, като отчита приноса на патентната система за иновациите и техническия прогрес, законните интереси на трети лица и първостепенните обществени интереси. Споразумението за Единен патентен съд не е пречка Европейският съюз да упражнява правомощията си в тази област.
- (12) В съответствие със съдебната практика на Съда на Европейския съюз принципът на изчерпване на правата следва да се прилага и по отношение на европейските патентни с единно действие. Следователно правата, които се предоставят с европейския патент с единно действие, не следва да се разпростират и върху действия, отнасящи се до закриляния с патента продукт, които се извършват в рамките на териториите на участващите държави-членки, след като този продукт е пуснат на пазара в Съюза от патентоприателя.
- (13) Приложимият режим за вреди следва да се урежда от правото на участващите държави-членки, по-специално от разпоредбите за изпълнение на член 13 от Директива 2004/48/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 29 април 2004 г. относно упражняването на права върху интелектуалната собственост⁽²⁾.
- (14) Като обект на собственост даден европейски патент с единно действие следва да бъде разглеждан в своята цялост и във всички участващи държави-членки като национален патент на участващата държава-членка, определена въз основа на конкретни критерии като мястото на пребиваване, основното място на стопанска дейност или мястото на стопанска дейност на заявителя.
- (15) С цел да се насърчи и улесни използването за стопански цели на изобретенията, които са закриляни с европейски патенти с единно действие, притежателят на съответния патент следва да може да предлага лицензирането му срещу подходяща насрещна престация. За тази цел патентоприателят следва да може да подаде до ЕПВ декларация, че е готов да предостави лиценз срещу подходяща насрещна престация. В този случай патентоприателят следва да се ползва от намаление на таксите за поддържане, считано от момента получаване на декларацията от страна на ЕПВ.

⁽¹⁾ Вж. страница 89 от настоящия брой на Официален вестник.

⁽²⁾ ОВ L 157, 30.4.2004 г., стр. 45.

- (16) Групата държави-членки, които прилагат разпоредбите от част девета от Европейската патентна конвенция, може да възлага на ЕПВ задачи и да създаде специален комитет към Административния съвет на Европейската патентна организация („специалният комитет“).
- (17) Участващите държави-членки следва да възложат на ЕПВ определени административни задачи, свързани с европейските патенти с единно действие, по-специално по отношение на разглеждането на исканията за единно действие, вписването на единно действие и на всяко ограничаване, лицензия, прехвърляне, обявяване на недействителност или прекратяване на действието на европейски патенти с единно действие, събирането и разпределението на таксите за поддръжане, публикуването на преводите с информационна цел по време на преходен период и управлението на компенсаторната схема за възстановяване на разходите за превод, направени от заявителите, подали заявки за европейски патент, на език, различен от един от официалните езици на ЕПВ.
- (18) В рамките на специалния комитет участващите държави-членки следва да осигурят управлението и надзора на дейностите по изпълнение на задачите, възложени на ЕПВ от участващите държави-членки, да гарантират подаването на искания за единно действие в ЕПВ в срок от един месец от датата на публикуване на съобщението за издаване в Европейския патентен бюлетин, както и да гарантират, че тези искания се подават на езика на производството пред ЕПВ, придружени от превода, предписан през определен преходен период от Регламент (ЕС) № 1260/2012. Участващите държави-членки следва също така да осигурят определянето, в съответствие с правилата за гласуване, предвидени в член 35, алинея 2 от Европейската патентна конвенция, на размера на таксите за поддръжане и дела от разпределението на таксите за поддръжане съгласно критериите, установени в настоящия регламент.
- (19) Патентоприетелите следва да заплащат еднократна годишна такса за поддръжане на европейските патенти с единно действие. Таксите за поддръжане следва да се увеличават прогресивно през целия срок на патентната закрила и, заедно с таксите, дължими на Европейската патентна организация на етапа преди издаване на патента, следва да покриват всички разходи, свързани с издаването на европейския патент и с администрирането на единната патентна закрила. Размерът на таксите за поддръжане следва да бъде определен с оглед на целта да се улеснят иновациите и да се насърчи конкурентоспособността на европейските предприятия, като се отчита положението на специфични образувания като малките и средните предприятия, например под формата на пониски такси. Той следва да отразява също така големината на пазара, обхванат от патента, и да бъде съпоставим с размера на националните такси за поддръжане на средностатистически европейски патент с действие в участващите държави-членки към момента на първоначалното определяне на размера на таксите за поддръжане.
- (20) Следва да се определят подходящият размер и разпределението на таксите за поддръжане, за да се гарантира във връзка с единната патентна закрила, че всички разходи за изпълнението на задачите, възложени на ЕПВ, ще бъдат изцяло покрити със средства, получени от европейски патенти с единно действие, както и че приходите от таксите за поддръжане, заедно с таксите, дължими на Европейската патентна организация по време на етапа преди издаването на патента, осигуряват балансиран бюджет на Европейската патентна организация.
- (21) Таксите за поддръжане следва да се заплащат на Европейската патентна организация. ЕПВ следва да задържа определена част от сумата, за да покрие разходите, възникнали за ЕПВ при изпълнението на задачите във връзка с единната патентна закрила в съответствие с член 146 от Европейската патентна конвенция. Останалата част следва да се разпределя между участващите държави-членки и да се използва за цели, свързани с патентите. Целът от разпределението следва да се определя въз основа на справедливи, обективни и относими критерии, а именно равнището на патентна активност и големината на пазара, като следва да се гарантира минимална сума, която да бъде разпределена на всяка участваща държава-членка, за да се запази балансирано и устойчиво функциониране на системата. Разпределението следва да осигури компенсация за това, че нейният официален език е различен от един от официалните езици на ЕПВ, че има непропорционално ниско равнище на патентна активност, установено въз основа на Сравнителния доклад за иновациите в Европа, и/или че относително отскоро е член на Европейската патентна организация.
- (22) Засиленото партньорство между ЕПВ и централните ведомства по индустриална собственост на държавите-членки следва да позволи на ЕПВ редовно да използва, когато е целесъобразно, резултатите от всяко проучване, извършено от централните ведомства по индустриална собственост по заявка за национален патент, посочена като приоритетна в последваща заявка за европейски патент. Всички централни ведомства по индустриална собственост, в това число онези, които не извършват проучвания в хода на националната процедура по издаване на патенти, могат да имат важна роля в рамките на засиленото партньорство, като, наред с другото, предоставят консултации и помощ на възможни заявители на патенти, по-специално на малки и средни предприятия, като приемат заявки, като препращат заявките към ЕПВ и като разпространяват патентна информация.
- (23) Настоящият регламент се допълва от Регламент (ЕС) № 1260/2012, приет от Съвета в съответствие с член 118, втора алинея ДФЕС.
- (24) Компетентността по отношение на европейските патенти с единно действие следва да се установи и уреди чрез инструмент за създаване единна система за разглеждане на патентни спорове във връзка с европейските патенти и европейските патенти с единно действие.
- (25) Създаването на Единен патентен съд, който да разглежда дела относно европейския патент с единно действие, е от решаващо значение за осигуряване на нормалното

действие на патента, последователността на съдебната практика и, съответно - правната сигурност, както и икономическата ефективност за патентоприетелите. Следователно от първостепенно значение е участващите държави-членки да ратифицират Споразумението за Единния патентен съд в съответствие с националните си конституционни и парламентарни процедури и да предприемат необходимите стъпки, така че този съд да започне работа в най-кратки срокове.

- (26) Настоящият регламент не следва да засяга правата на участващите държави-членки да издават национални патенти и не следва да заменя законодателството на участващите държави-членки в областта на патентите. Следва да се запази правото на заявителите на патент да избират национален патент, европейски патент с единно действие, европейски патент с действие в една или повече договарящи страни по Европейската патентна конвенция или европейски патент с единно действие, който освен това е валиден в една или повече договарящи страни по Европейската патентна конвенция, които не са сред участващите държави-членки.
- (27) Тъй като целта на настоящия регламент, а именно създаването на единна патентна закрила, не може да бъде постигната в достатъчна степен от държавите-членки и следователно, поради мащаба и последиците на настоящия регламент, може да бъде постигната по-добре на равнището на Съюза, Съюзът може да приеме мерки, когато е целесъобразно - чрез засилено сътрудничество, в съответствие с принципа на субсидиарност, уреден в член 5 от Договора за Европейския съюз. В съответствие с принципа на пропорционалност, уреден в същия член, настоящият регламент не надхвърля необходимото за постигането на тази цел,

ПРИЕХА НАСТОЯЩИЯ РЕГЛАМЕНТ:

ГЛАВА I

ОБЩИ РАЗПОРЕДБИ

Член 1

Предмет

- С настоящият регламент се осъществява засиленото сътрудничество в областта на създаването на единна патентна закрила, разрешено с Решение 2011/167/ЕС.
- Настоящият регламент представлява специално споразумение по смисъла на член 142 от Конвенцията за издаване на европейски патенти от 5 октомври 1973 г., ревизирана на 17 декември 1991 г. и 29 ноември 2000 г. („Европейска патентна конвенция“).

Член 2

Определения

За целите на настоящия регламент се прилагат следните определения:

- „участваща държава-членка“ означава държава-членка, която към момента на подаване на искане за единно действие съгласно член 9 участва в засилено сътрудничество в областта на създаването на единна патентна закрила съгласно Решение 2011/167/ЕС или съгласно решение, прието в съответствие с член 331, параграф 1, втора или трета алинея ДФЕС;
- „европейски патент“ означава патент, издаден от Европейското патентно ведомство (ЕПВ) съгласно правилата и процедурите, установени в Европейската патентна конвенция;
- „европейски патент с единно действие“ означава европейски патент, който се ползва с единно действие в участващите държави-членки съгласно настоящия регламент;
- „Регистър на европейските патенти“ означава регистърът, който се води от ЕПВ съгласно член 127 от Европейската патентна конвенция;
- „Регистър за единна патентна закрила“ означава регистърът, който е част от Регистъра на европейските патенти и в който се вписва единното действие, както и всяко ограничаване, лицензия, прехвърляне, обявяване на недействителност или прекратяване на действието на европейски патент с единно действие;
- „Европейски патентен бюлетин“ означава периодичното издание, предвидено в член 129 от Европейската патентна конвенция.

Член 3

Европейски патент с единно действие

1. Европейски патент с еднакъв набор от претенции по отношение на всички участващи държави-членки, се ползва от единно действие в участващите държави-членки, при условие че неговото единно действие е било вписано в Регистъра за единна патентна закрила.

Европейски патент с различни претенции за различните участващи държави-членки, не се ползва с единно действие.

2. Европейският патент с единно действие има единен характер. Той осигурява единна закрила и има едно и също действие във всички участващи държави-членки.

Той може да бъде ограничаван, прехвърлян, обявяван за недействителен или действието му да бъде прекратявано само по отношение на всички участващи държави-членки.

Той може да бъде лицензиран по отношение на цялата или на част от територията на участващите държави-членки.

3. Счита се, че единното действие на европейския патент не се е породило, в степената, в която европейският патент е бил обявен за недействителен или ограничен.

Член 4

Дата на пораждаване на действие

1. Европейският патент с единно действие поражда действие в участващите държави-членки на датата на публикуване от ЕПВ на съобщението за издаването на европейския патент в Европейския патентен бюлетин.

2. Участващите държави-членки предприемат необходимите мерки, за да гарантират, че когато единното действие на даден европейски патент е било вписано и се разпростира на тяхната територия, същият европейски патент не поражда действие като национален патент на тяхната територия към датата на публикуване на съобщението за издаването в Европейския патентен бюлетин.

ГЛАВА II

ПОСЛЕДИЦИ НА ЕВРОПЕЙСКИЯ ПАТЕНТ С ЕДИННО ДЕЙСТВИЕ

Член 5

Единна закрила

1. Европейският патент с единно действие дава на своя притежател правото да забрани на трети лица да извършват действия, срещу които патентът осигурява закрила, на цялата територия на участващите държави-членки, в които патентът има единно действие, при спазване на приложимите ограничения.

2. Обхватът на това право и неговите ограничения са еднакви във всички участващи държави-членки, в които патентът има единно действие.

3. Действията, срещу които патентът осигурява закрила, посочени в параграф 1, и приложимите ограничения се определят от правото, приложимо към европейските патенти с единно действие в участващата държава-членка, чието национално право е приложимо към европейския патент с единно действие като обект на собственост съгласно член 7.

4. В доклада си по член 16, параграф 1 Комисията прави оценка на действието на приложимите ограничения и, при необходимост, прави подходящи предложения.

Член 6

Изчерпване на правата, предоставени от европейски патент с единно действие

Правата, предоставени от европейския патент с единно действие, не се разпростират върху действия, които се отнасят до закрилия с патента продукт, извършени в участващите държави-членки, в които съответният патент има единно

действие, след пускането на продукта на пазара в Съюза от патентопридетеля или с неговото съгласие, освен ако патентопридетелят има основателни причини да се противопостави на последващата търговия с продукта.

ГЛАВА III

ЕВРОПЕЙСКИЯТ ПАТЕНТ С ЕДИННО ДЕЙСТВИЕ КАТО ОБЕКТ НА СОБСТВЕНОСТ

Член 7

Третиране на европейския патент с единно действие като национален патент

1. Европейският патент с единно действие, като обект на собственост, се счита в своята цялост и във всички участващи държави-членки за национален патент на участващата държава-членка, в която съответният патент има единно действие и в която съгласно Регистъра на европейските патенти:

а) се намира мястото на пребиваване или основното място на стопанска дейност на заявителя към датата на подаване на заявката за европейски патент; или

б) когато буква а) не се прилага — заявителят е имал място на стопанска дейност към датата на подаване на заявката за европейски патент.

2. Когато две или повече лица са вписани в Регистъра на европейските патенти като съзаявители, параграф 1, буква а) се прилага за съзаявителя, който е вписан първи. Когато това не е възможно, параграф 1, буква а) се прилага за следващия посочен съзаявитель по реда на вписване. Когато параграф 1, буква а) не се прилага за нито един от съзаявителите, се прилага съответно параграф 1, буква б).

3. Когато мястото на пребиваване, основното място на стопанска дейност или мястото на стопанска дейност на нито един от съзаявителите не се намира в участваща държава-членка, в която съответният патент има единно действие, за целите на параграф 1 или 2 европейският патент с единно действие, като обект на собственост, се третира в своята цялост и във всички участващи държави-членки като национален патент на държавата, в която се намира седалището на Европейската патентна организация в съответствие с член 6, параграф 1 от Европейската патентна конвенция.

4. Придобиването на право не може да зависи от вписване в национален патентен регистър.

Член 8

Лицензионна готовност

1. Притежателят на европейски патент с единно действие може да подаде до ЕПВ декларация, че е готов да разреши на всяко лице да използва изобретението като лицензополучател срещу подходяща насрещна престация.

2. Лицензията, получена съгласно настоящия регламент, се счита за договорна лицензия.

лицензии, прехвърляния и случаи на обявяване на недействителност на европейски патенти с единно действие.

ГЛАВА IV

ИНСТИТУЦИОНАЛНИ РАЗПОРЕДБИ

Член 9

Административни задачи в рамките на Европейската патентна организация

1. Участващите държави-членки възлагат, по смисъла на член 143 от Европейската патентна конвенция, на ЕПВ следните задачи, които се изпълняват в съответствие с вътрешния правилник на ЕПВ:

- а) административно обслужване на исканията за единно действие на притежатели на европейски патенти;
- б) включване на Регистъра за единна патентна закрила в Регистъра на европейските патенти и административно обслужване на Регистъра за единна патентна закрила;
- в) приемане и вписване на декларации за лицензиране по член 8, тяхното оттегляне и лицензионни ангажименти, поети от притежателя на европейския патент с единно действие в международни органи по стандартизация;
- г) публикуване на преводите, посочени в член 6 от Регламент (ЕС) № 1260/2012, през посочения в същия член преходен период;
- д) събиране и управление на таксите за поддържане на европейски патенти с единно действие за годините след годината, в която съобщението за издаването му е публикувано в Европейския патентен бюлетин; събиране и управление на допълнителни такси за забавено плащане на такси за поддържане, когато забавеното плащане е направено в рамките на шест месеца от падежа, както и разпределение на част от събраните такси за поддържане в полза на участващите държави-членки;
- е) управление на компенсаторната схема за възстановяване на разходите за превод, посочена в член 5 от Регламент (ЕС) № 1260/2012;
- ж) гарантиране, че исканията за единно действие се подават от притежателя на европейски патент на езика на производството по смисъла на член 14, алинея 3 от Европейската патентна конвенция най-късно един месец след публикуване на съобщението за издаването в Европейския патентен бюлетин; както и
- з) гарантиране, че единното действие се отбелязва в Регистъра за единна патентна закрила, когато е било подадено искане за единно действие и по време на преходния период, предвиден в член 6 от Регламент (ЕС) № 1260/2012, че искането е било представено заедно с преводите, посочени в същия член, както и че ЕПВ бива уведомено за всякакви ограничения,

2. Участващите държави-членки гарантират спазването на настоящия регламент при изпълнението на международните задължения, които са поели с Европейската патентна конвенция, и си сътрудничат за тази цел. В качеството си на договарящи страни по Европейската патентна конвенция участващите държави-членки гарантират управлението и надзора на дейностите по изпълнение на задачите по параграф 1 от настоящия член и осигуряват определянето на размера на таксите за поддържане съгласно член 12 от настоящия регламент и определянето на дела от разпределението на таксите за поддържане съгласно член 13 от настоящия регламент.

За тази цел те създават специален комитет към Административния съвет на Европейската патентна организация (наричан по-нататък „специалният комитет“) по смисъла на член 145 от Европейската патентна конвенция.

Специалният комитет се състои от представителите на участващите държави-членки и един представител на Комисията в качеството му на наблюдател, както и от техните заместници, които ги представляват в тяхно отсъствие. Членовете на специалния комитет могат да бъдат подпомагани от съветници или експерти.

Специалният комитет взема решения, като отчита надлежно позицията на Комисията и като спазва правилата, установени в член 35, алинея 2 от Европейската патентна конвенция.

3. Участващите държави-членки осигуряват ефективна правна защита пред компетентен съд на една или няколко участващи държави-членки срещу решения, взети от ЕПВ при изпълнение на задачите, посочени в параграф 1.

ГЛАВА V

ФИНАНСОВИ РАЗПОРЕДБИ

Член 10

Принцип относно разходите

Разходите, направени от ЕПВ при изпълнение на допълнителните задачи, възложени му по смисъла на член 143 от Европейската патентна конвенция, от участващите държави-членки, се покриват от таксите, събрани от европейските патенти с единно действие.

Член 11

Такси за поддържане

1. Патентопритежателите заплащат на Европейската патентна организация такси за поддържане на европейските патенти с единно действие и допълнителни такси за забавено плащане. Тези такси са дължими за годините след годината, в която в Регистъра на европейските патенти е публикувано съобщението за издаването на европейски патент, който се ползва с единно действие.

2. Действието на европейския патент с единно действие се прекратява, ако таксата за поддържане и, когато е приложимо, някоя от допълнителните такси не е платена навреме.

3. Таксите за поддържане, дължими след получаване на декларацията, посочена в член 8, параграф 1, се намаляват.

Член 12

Размер на таксите за поддържане

1. Таксите за поддържане на европейски патенти с единно действие са:

- а) прогресивно нарастващи през целия срок на единната патентна закрива;
- б) достатъчни за покриване на всички разходи, свързани с издаването на европейския патент и администрирането на единната патентна закрива; и
- в) достатъчни, заедно с таксите, които се заплащат на Европейската патентна организация на етапа преди издаването, за да се гарантира балансиран бюджет на Европейската патентна организация.

2. Размерът на таксите за поддържане се определя при отчитане, наред с останалото, на положението на специфични образувания като малките и средните предприятия с цел:

- а) да се улеснят иновациите и да се насърчи конкурентоспособността на европейските предприятия;
- б) да се отчете големината на пазара, обхванат от патента; както и
- в) да е съпоставим с размера на националните такси за поддържане на среднестатистически европейски патент, който поражда действие в участващите държави-членки към момента на първоначално определяне на размера на таксите за поддържане.

3. С оглед постигане на целите, установени в настоящата глава, се определя размер на таксите за поддържане, който:

- а) е равностоен на размера на таксите за поддържане, заплащани за средното географско покритие на действащи европейски патенти;
- б) отразява степента на поддържане на действащи европейски патенти;
- в) отразява броя на исканията за единно действие.

Член 13

Разпределение

1. ЕПВ задържа 50 процента от таксите за поддържане по член 11, платени за европейски патенти с единно действие. Останалата част от сумата се разпределя на участващите държави-членки в съответствие с дела от разпределението на таксите за поддържане, определен съгласно член 9, параграф 2.

2. За да се постигнат целите, установени в настоящата глава, делът от разпределението на таксите за поддържане между участващите държави-членки се определя въз основа на следните справедливи, обективни и относими критерии:

- а) брой на заявките за патенти;
- б) големината на пазара, като при това се гарантира минимална сума, която да бъде разпределена на всяка участваща държава-членка,
- в) компенсация за участващите държави-членки с:
 - i) официален език, различен от един от официалните езици на ЕПВ,
 - ii) непропорционално ниско равнище на патентна активност, и/или
 - iii) относително скорошно членство в Европейската патентна организация.

ГЛАВА VI

ЗАКЛЮЧИТЕЛНИ РАЗПОРЕДБИ

Член 14

Сътрудничество между Комисията и ЕПВ

Комисията установява посредством работно споразумение тясно сътрудничество с ЕПВ в областите на приложение на настоящия регламент. Това сътрудничество включва редовен обмен на мнения относно действието на работното споразумение и по-специално по въпроса за таксите за поддържане и въздействието им върху бюджета на Европейската патентна организация.

Член 15

Прилагане на правото в областта на конкуренцията и на нелоялната конкуренция

Настоящият регламент не засяга прилагането на правото в областта на конкуренцията и на нелоялната конкуренция.

Член 16

Доклад за действието на настоящия регламент

1. Най-късно три години след датата на пораждаване на действие на първия европейски патент с единно действие и на всеки пет години след това Комисията представя на Европейския парламент и на Съвета доклад за действието на настоящия регламент и при необходимост прави подходящи предложения за изменението му.

2. Комисията редовно представя на Европейския парламент и на Съвета доклади за действието на таксите за поддържане, посочени в член 11, като отделя особено внимание на спазването на член 12.

Член 17

Уведомления от страна на участващите държави-членки

1. До началната дата на прилагане на настоящия регламент участващите държави-членки уведомяват Комисията относно мерките, приети в съответствие с член 9.

2. Всяка участваща държава-членка уведомява Комисията за мерките, приети в съответствие с член 4, параграф 2, до началната дата на прилагане на настоящия регламент или в случай на участваща държава-членка, в която Единният патентен съд няма изключителна компетентност по отношение на европейските патенти с единно действие към началната дата на прилагане на настоящия регламент, до датата, от която Единният патентен съд получи такава изключителна компетентност в тази участваща държава-членка.

Член 18

Влизане в сила и прилагане

1. Настоящият регламент влиза в сила на двадесетия ден след публикуването му в *Официален вестник на Европейския съюз*.

Настоящият регламент е задължителен в своята цялост и се прилага пряко в участващите държави-членки в съответствие с Договорите.

Съставено в Брюксел на 17 декември 2012 година.

За Европейския парламент
Председател
M. SCHULZ

2. Той се прилага от по-късната от следните дати: 1 януари 2014 г. или датата на влизане в сила на Споразумението за Единен патентен съд („Споразумението“).

Чрез дерогация от член 3, параграфи 1 и 2 и член 4, параграф 1 европейски патент, за който е вписано единно действие в Регистъра за единна патентна закрила, има единно действие единствено в тези участващи държави-членки, в които Единният патентен съд има изключителна компетентност по отношение на европейските патенти с единно действие към датата на вписването.

3. Всяка участваща държава-членка уведомява Комисията за ратифицирането на споразумението в момента на депозиране на своя документ за ратификация. Комисията публикува в *Официален вестник на Европейския съюз* датата на влизане в сила на споразумението и списък на държавите-членки, ратифицирали споразумението към датата на влизането му в сила. Впоследствие Комисията актуализира редовно списъка на участващите държави-членки, ратифицирали споразумението, и публикува актуализирания списък в *Официален вестник на Европейския съюз*.

4. Участващите държави-членки осигуряват въвеждането на мерките, предвидени в член 9, до началната дата на прилагане на настоящия регламент.

5. Всяка участваща държава-членка гарантира, че мерките, посочени в член 4, параграф 2, са въведени до началната дата на прилагане на настоящия регламент или, в случай на участваща държава-членка, в която Единният патентен съд няма изключителна компетентност по отношение на европейските патенти с единно действие към началната дата на прилагане на настоящия регламент, до датата, от която Единният патентен съд получи такава изключителна компетентност в тази участваща държава-членка.

6. Единна патентна закрила може да бъде поискана за всеки европейски патент, издаден на началната дата на прилагане на настоящия регламент или след това.

За Съвета
Председател
A. D. MAVROYIANNIS